

פרשת "ראה"

זמני השבת

ר"ת	יעיאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ליום שבת "אור המים" ירושלים
20:49	19:58	18:48	ירושלים
20:46	19:56	19:06	ת"א
20:49	19:58	19:08	חיפה
20:47	19:57	19:07	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" – שאלת השאלות לפסוק זה, מדוע נאמר בלשון יחיד (ראה) ואז עובר ללשון רבים (לפניכם)? הרי אם אומר "ראה" ביחיד צריך להגיד "לפניך" גם ביחיד, או להגיד "ראו" ו"לפניכם". אלא, על פי הגמרא בקידושין "לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע עצמו לכף זכות. עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה." ורבי אליעזר בשם רבי שמעון "לפי שהעולם נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת העולם לכף חובה. ולכן התורה אומרת לכל יחיד ויחיד ראה והתבונן במעשיך, במעשה שלך אתה מכריע את הכלל ואת עצמך. ולכן ממשיך בלשון רבים "לפניכם" כי כולם תלויים במעשה של היחיד, המעשה היחידי שלך משפיע על כל העולם כולו. כל ישראל ערבים זה לזה. וכל אחד משפיע על השני, עד כדי כך, שאדם עושה מצווה הוא באותו רגע מציל יהודי במקום אחר בשעת סכנה.

אם נסתכל היטב, בכל שנה בסמוך לראש חודש אלול, מגיעה פרשת "ראה". ודבר זה נרמז בשם הפרשה, ראשי תיבות של המילה "ראה" – ראה אלול הגיע. חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, ארבעים יום לפני יום כיפור ודבר זה אפשר לראות במילה "אלול" שראשי התיבות של המילה "אלול" – "אני לדודי ודודי לי" סופי תיבות 4 פעמים ו' שזה ביחד 40. ואלול נרמז גם בפסוק "ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך" – "את לבבך ואת לבב" ראשי תיבות אלול. לרמז לנו, שבחודש זה כאשר האדם עושה צעד ואפילו קטן לפני ה' אז בורא עולם מקבל אותו בזרועות פתוחות, כמו שנאמר "פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", ולכן צריך האדם למול את עורלת הלב, לבדוק מה אפשר לתקן במידות שלנו, מה לא עשינו טוב השנה ולתקן לקראת השנה החדשה. ופירוש חסידי למילה "אלול" אם נחלק את המילה אלול לשניים נקבל לא ו לו. מי שהוא "לו" כלומר לה' יתברך אז הוא שם עצמו כ"לא" אני בביטול גמור, מתנהג בענווה. וכפי שהזכרנו כמה פעמים מה ההבדל בין המילה "אני" שמרמזת על הגאווה, למילה "אין" שמרמזת על ענווה? במילה "אני" האות ו' שמרמזת על ה' יתברך, נמצאת בסוף, לעומת זאת, אדם שמתנהג בענווה, כלומר "אין", האות ו' באמצע, הוא שם את ה' יתברך באמצע בכל צעד שלו הוא יודע שה' איתו, לכן הוא מתנהג בענווה. ולעומת הגאווה שחושב שכוחו ועוצם ידו עשו לו את החייל הזה, ולכן במילה "אני" יש רמז לגאווה, כיוון שהאות ו' נמצאת בסוף. וכפי שמסביר הרב יורם אברג'ל צצוק"ל, "מחיל אל חיל" זה אנשים שהם בדרך ה', לעומתם "מדחי אל דחי" זה אנשים שלא הולכים בדרך ה', ומסביר הרב הקדוש, שהמילה "חיל" עולה בגימטריה 48, לעומת המילה "דחי" בגימטריה 22. ההפרש בין המילה דחי (22) למילה חיל (48) זה 26. כמניין ה' יתברך (ה' ו' י' ה') שזה גימטריה 26. ואלול גם ראשי תיבות : אהוב למעלה ונחמד למטה. כאשר האדם מתנהג גם כלפי ה' טוב וגם כלפי הזולת טוב, הוא אהוב למעלה וגם למטה. אך לא יכול להיות שאדם יהיה אהוב למעלה אם הוא לא אהוב למטה, כי אסור לעשות צער קטן לשום יהודי. צריך להתנהג באהבה לכל אחד, "ואהבת לרעך כמוך".

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

גראן בת גואר שלמה בן נבט מרדכי בן שרח	גרשון בן רחמה אהרון בן חזלה חי בן ירדנה חנניה בן אסתר נתנאל בן אורלי ישראל בן נרה יעקב בן סעידה אליהו בן רחל שמעון בן עיישה יצחק בן רחל	אורלי בת סעידה נוריה בת נעימה קוקב בת אביגיל אינס בת מרים חדווה בת מסעודה ציפורה בת רבקה שרה בת זילפה שרה בת חנינה חנה בת זוהרה חנינה בן מסעודה
---	--	--

"רוצה להתחיל דבר חדש?"

עומדת בפניך דלת סגורה ובלתי נראית.
המפתח הוא הנתינה משלך לאחר...
(רבי נחמן מברסלב)

2 אב

3 אב

4 אב

ראשון	כו' אב	שני	כד' אב	שלישי	כח' אב	רביעי	כט' אב	חמישי	ל' אב	שישי	א' אלול	שבת	ב' אלול
פטירת הצדיקים: ר' יואל טייטלבוים ר' אהרון חסין	פטירת הצדיק: ר' יהודה פתייה ורבי יהושע – טבו של הפני יהושע	פטירת הצדיק: ר' נפתלי צבי יהודה ברלין	ערב ראש חודש ל"א תחנון במנחה פטירת הצדיק: ר' שמואל סלנטר	א' דראש חודש ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' חנאני עלוש	ב' דראש חודש ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמואל אבוכה	פטירת הצדיק: הריב"ש							

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

לפיכך שהתורה מזהירה "השמר לך פן תעזוב את הלוי" נכלל באזהרה זו איסור חמור להתעלם ממצוקתם של בני התורה היקרים אשר כל חיים מקדישים למען ה'. ומוטלת החובה על כל אחד לפתוח את ליבו וידו ולהעניק לבני התורה חלק מכובד ממה שבירך אותו ה'.

בעל הטורים מוסיף שלאחר אזהרת התורה "השמר לך פן תעזוב את הלוי" ממשיכה התורה ואומרת "כי ירחיב ה' אלוקיך את גבולך" וזאת כדי לרמוז לאדם שכאשר יזכה להשפיע מהממונן שה' יתברך נתן לו לבני התורה, לא רק שדבר זה לא יגרם לו חוסר, אלא אדרבה, בזכות זה ה' יתברך ירחיב את גבולו ויזכה אותו לעושר גדול, בבחינת מה שנאמר "מתן אדם ירחיב לו (משלי יח, טז).

דבר זה מתאים למה שנאמר בהמשך פרשתנו "עשר תעשר את כל תבואת זרעך" (דברים יד, כב) ופירושו חז"ל, (תענית ט, א) "עשר בשביל שתתעשר". הוי אומר שנתנית מעשר לצדקה היא סגולה בדוקה ומנוסה לזכות לעשירות גדולה. ומוסיפים על כך בעלי התוספות שמי שלא מקפיד להפריש מעשר לצדקה, לא רק שמפסיד את סגולת העשירות, אלא גם את מה שכבר יש בידו, עתיד הוא לאבד. ולא ישאר בידו אלא המעשר בלבד ויהיה עני מרוד..

עלינו לזכור, כי בתוקף גלותנו אין לנו שיוך אלא התורה הקדושה. ורק היא יכולה להגן עלינו מפני המים הזדונים המאיימים לשטוף אותנו. בזכות התורה הקדושה, זוכים עם ישראל לשמירה מעולה מול הגויים הסובבים אותנו והצמאים לדמנו.

(מתוך אמרי נועם, פרשת ראה, מאמר א')

בצור ירום

נמצינו למדים שתפקידו של חנוכה לתת לנו את פתיחות הלב, לשמירת הפה, ולפתיחת היד לצדקה. ומאידך, הרווח הוא שמי ששומר את פיו, זוכה שבניו יהיו תלמידי חכמים, אלא שצריך פרנסה בכדי להחזיק אותם. ולצורך זה ה' יפתח לו את האוצרות. אומר החיד"א הקדוש שכל דבר שברכתו על השמן, לעולם היא לא נגמרת. דוגמה לזה, מה שאמר אליהו הנביא לאישה הצרפית בזמן הרעב "כה אמר ה' אלקי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת ה' גשם על פני האדמה". (מלכים א, יז).

וממנו הסתפקו אליהו והאלמנה וביתה שנה אחת, עד שפסק הרעב, שאז כבר לא היה צורך בנס. וכמו שאמרה אשת עובדיה לאלישע הנביא "אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן" (מלכים ב' ד).

שהוא כלי קטן שהיה בו טיפת שמן, שאפשר לסוך בה אצבע קטנה של תינוק בן יומו, וממנו היא מלאה את כל הכלים הריקים שאספה. ואמר לה אלישע "לכי מכרי את השמן ושלמי את נשייך את ובניך תחיי בנותר". (שם). אומר רש"י הקדוש, עד שיחיו המתים. הבאנו לעיל את דברי רב הונא (שבת כג עמ' ב) שכל הזהיר בנר הווין ליה בנים תלמידי חכמים וביארו הרי"ף והרא"ש שמדובר בנר חנוכה, אם כן, שמן של חנוכה זו המעלה שלו. לכן גם מי שהיה רגיל להדליק בנרות של שעווה, כדאי שיתקדם קצת וידליק בשמן, כי זהו דבר חשוב מאוד לזכות לבנים תלמידי חכמים. אם אדם חס ושלום הפסיד בעסקיו, כגון שהיה לו עסק מצליח, ופשט את הרגל, או שקנה דירה ומכר אותה במחיר הפסד, זהו דבר שקורה, בסך הכל הוא הפסיד עצים ואבנים, כבוד מדומה, תפקיד זה או אחר, זה לא אסון. אבל בילדים אסור להפסיד! "

(בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 188).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

הבבא סאלי הקפיד בשולחן שבת לאכול לחם שנאפה בבית בטהרה ובהשגחה על ניפוי הקמח והפרשת החלה. והבבא סאלי היה נוהג לשים את שתי ידיו על הפת בשעת הברכה שיש בהן 10 אצבעות כנגד 10 מצוות התלויות בפת. ולכן גם יש 10 תיבות בברכת המוציא, ועשר תיבות בפסוק "מצמיח חציר לבהמה וכו'". ועשר תיבות בפסוק "ארץ חיטה ושעורה". ועשר תיבות בפסוק "ויתן לך..." וכן היה נוהג הרש"ש ועוד... ומספרים שפעם אחת באחת הסעודות הבבא סאלי אמר שצריכים לחכות לאלהיו. ואף אחד לא הבין את כוונתו, לאחר חצי שעה שבבא סאלי ממתין לאלהיו, פתאום אמר הבבא סאלי לכולם "אלהיו תורגמן נחת ברגע זה בנמל תעופה, כשיבוא לכאן נתחיל בסעודה". אך הודיעו לבבא סאלי שאלהיו הגיע לארץ בשביל הלווית אחותו והוא כנראה לא יגיע אליו, אז הסכים הבבא סאלי להתחיל בארוחה. למחרת שהלכו לנחמו שאלו אותו באיזה שעה נחת בארץ וראו כולם שהבבא סאלי אכן צדק והתפעלו כולם איך הבבא סאלי דייק באותה שעה שאמר להם שהוא נחת באמת כך היה... כוחם של צדיקים.

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

פעם פנה רבינו הקדוש מברסלב לאחד מאנשיו ואמר לו "לך נא והשתדל לעשות שלום בית, בין הבלן לבין אשתו הבלנית." (סיפור לו רבי נחמן על מה התקוטטו ואיזה עבירות היו עושים אחרי המריבה ביניהם). רבי נחמן הוסיף וביקש ממנו למסור להם סכום כסף מתנה כי העניות שהיתה ביניהם גרמה להם למריבות ולכעסים והעבירה אותם על דעתם. בדרך הליכתו הרהר החסיד, "אם רבי נחמן יודע מה קורה בבית הבלן והבלנית, אז הוא גם יודע ברוח הקודש מה קורה עימי בבית." כשחזר החסיד לרבי נחמן, החל לבכות בשברון לב וביקש ממנו שיתן לו תיקון על העוונות שלו עם אשתו. בשבת קודש, בעיצומה של סעודה שלישית, פנה רבי נחמן אל החסיד ואמר לו "גש אל ביתך, ואכול סעודה טובה וגדולה, כי זאת תהיה סעודת המפסקת שלך.. כאשר תצא שבת, אתה תצום שבוע." החסיד קיבל עליו את הדין בשמחה, אולם באמצע שבוע, נפל למשכב, וכל גופו קדח מחוס.. ההמשך בשבוע הבא.. (מתוך שיח שרפי קודש ב - קמח).

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכוי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכוי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

רבי וולף קיציס רצה לנסוע לארץ ישראל. על כן בא רבי וולף אל רבו הבעל שם טוב, לקבל ממנו ברכה ולהיפרד ממנו לשלום. בירך אותו הבעל שם טוב בברכת הדרך ואחר כך אמר לו: "ר' וולף – היזהר בדבריך. עליך לדעת איך לענות ולמי לענות...". רבי וולף לא הבין את פשר הדברים.. ונפרד לשלום מרבו הקדוש. יצא רבי וולף לדרכו, ועלה לספינה הנוסעת אל מחוז חפצו. בדרכה, עצרה הספינה לזמן מועט באחד מאיי הים. האנשים שנסעו בספינה יצאו מן הספינה אל האי, כדי לקנות להם דברי מאכל ומשקה, ואחר כך חזרו מיד אל הספינה. גם רבי וולף ירד מן הספינה כדי להתפלל באי. אולם מרוב הדבקות שבה היה שרוי, ארכה תפילתו זמן רב, והוא שכח כי עליו לשוב אל הספינה. עד שסיים את תפילתו כבר הפליגה הספינה מן האי. לבסוף התעורר רבי וולף מן הדבקות שבה היה שרוי, והבין כי נשאר לבדו. לפתע ראה לפניו דרך, והלך בה עד שראה לפניו, במרחק קצר ממנו, בית אחד. כשבא אל הבית, מצא בו איש זקן, שהיה נראה יהודי. הזקן נתן שלום לרבי וולף ואמר לו: "מדוע הינך נראה מודאג כל כך?" "מדוע שלא אדאג," אמר ר' וולף, "הלוא בצרה גדולה אני. ספינתי נסעה ואני נשארתי לבד!" על כך השיב הזקן: "אל תדאג מכך. מן הסתם שומר שבת אתה. הישאר איתנו השבת, ולאחר השבת יגיעו לכאן ספינות נוספות שבהן תוכל להפליג הלאה לדרכך." אחר כך הוסיף: "כאן תוכל למצוא גם מניין יהודים ומקווה לטבול בו את גופך לקראת השבת, כפי שוודאי תרצה." וכך היה. רבי וולף נשאר שם את שבתו, ואחר השבת באו ספינות נוספות אל האי. רבי וולף הלך אל הנמל, והזקן ליווה אותו בדרכו. טרוד היה רבי וולף למצוא ספינה שתיקח אותו מן המקום, אך לפתע שאל אותו הזקן: "רבי וולף, שכחתי לשאול אותך: מה שלום היהודים שבארצך? מה מצבם?" ר' וולף היה טרוד מאוד באותם הרגעים, וענה: "הקדוש ברוך הוא אינו שוכח אותם." מיד אחר כך נכנס אל הספינה, וזו הרימה עוגן והפליגה לדרכה. רק אז הרהר רבי וולף בשאלה ששאל האיש הזקן, ובתשובה שענה לו. נזכר רבי וולף במה שאמר לו הבעל שם טוב לפני צאתו לדרכך, "שים לב מה לענות ולמי לענות." וחרטה גדולה מילאה את לבו – "מדוע לא סיפרתי לזקן עד כמה גדול הדוחק והצער של היהודים שבארצתי?" אך את הנעשה אין להשיב. לבסוף החליט רבי וולף שלא להמשיך בדרכו אל ארץ ישראל, אלא לחזור אל רבו, הבעל שם טוב. כשבא לפני רבו, בירכו הבעל שם טוב לשלום ואמר לו: "דע לך, כי הזקן שפגשת אינו אלא אברהם אבינו. בכל יום עומד אברהם לפני ה' יתברך ושואל אותו – 'ריבוננו של עולם, מה שלום בניי?' והקדוש ברוך הוא משיב: 'לא שכחתי אותם.' ובפעם זו, כששאל אברהם אבינו את שאלתו, ענה לו הקדוש ברוך הוא: 'לא שכחתי אותם, ואם אתה רוצה ראיני' – ר' וולף נוסע לארץ ישראל, הוא יהודי טוב ונאמן מאוד. שאל אותו על כך." "אילו היית מספר לאברהם את גודל הייסורים והצער של ישראל בגלותם, היה בוודאי מגיע הגואל. אבל אתה שכחת את מה שאמרתי לך. כעת, בעוונותינו, המשיך הבעש"ט ואמר 'חזרה הגלות לאיתנה.'"

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

וכן אתה מוצא שאין הקדוש ברוך הוא עתיד להיפרע מן הרשעים בגיהנום לעתיד לבוא, אלא בבקרים. שנאמר "ה' צדיק בקרבה לא יעשה עוולה בבוקר בבוקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עוול בושתי". (צפניה ג,ה). דבר אחר, קריעת ים סוף ומתן תורה, היו באשמורת הבוקר שנאמר "ויהי באשמורת הבוקר" (שמות יד,כד) זה היה עם נץ החמה. מכאן ומהסעיפים הקודמים, אתה למד שתפילות הצדיקים נשמעות דווקא בבוקר באשמורת הבוקר.

"מסגל לבניו נפש ישרה" – כתב מופת הדור עטרת ראשנו אדונינו אבינו מורינו ורבינו הגאון החסיד, קדוש ה' מכובד הרב יורם מיכאל אברג'ל זצוק"ל, בספרו הבהיר "בצור ירום" (על ליקוטי אמרים פט) שעל ידי שיעור האדם בליבו אהבת ה' תמיד, יהיה לו קל להתמיד במצוות "השכמת הבוקר" אשר היא המסגלת הצלחת הבנים והבנות בתורה הקדושה, ואת עלית על כולנה שמסגלת נפש ישרה, וזה לשונו: ההתבוננות בגדולת ה' יתברך מעוררת אהבה אליו יתברך, למשל אדם שרגיל לקום בעמוד השחר, ממה זה נובע? כתוב בגמרא (ברכות סב:) אמר שמואל, שינה בעמוד השחר היא תרופה גדולה לנפש האדם, זו השעה הכי טובה לנפש האדם וזו השעה הכי טובה לגוף מבחינת הבריאות. אם אתה יכול להקדיש אותה לה', סימן שאתה אדם גדול, בזה ניכרת האהבה שלך לה', כשאתה מקריב מעצמך למען האחר למען ה' יתברך, מגודל אהבתך אליו.. (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 87-86).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

ומי ששמח בחלקו ומקבל את כל מה שעובר עליו באהבה, ה' שמח בו ומוחל לו על כל עוונותיו, אפילו עוונות שכתוב עליהם בתורה שלא מועיל להם תשובה, בכך שהאדם מקבל עליו הכל באהבה, ומודה לה' על הכל, וחי באמונה שאין עוד מלבדו, גם יהפכו לו את כל העוונות והזדונות לזכויות, כי הוא עושה תשובה ועובד את ה' מתוך אהבה. והעבודה הזו היא למעשה מבטלת את קליפת המן (עמלק) כי כל קליפת עמלק – המן, יונקת את כוחה בכך שעם ישראל לא מקבלים את מאורעותיהם באהבה, ומתלוננים ובוכים, אז יש רשות לקטר על עם ישראל וה' נותן רשות לעמלק להרע חס ושלום לישראל.. ושבוץ הבא נלמד מהו שורש עמלק.. (מתוך שנריו בתורה, עמ' 38).

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

מרן השולחן ערוך כתב שלא יניח תפילין של רבינו תם, אלא מי שמוחזק ומפורסם בחסידות, וכן נהגו רבים וכן שלימים, להניח רק תפילין רשי, אך מכל מקום, בזמן הזה שהנחת התפילין של רבינו תם נפוצה גם אצל אברכים ובעלי בתים יראי שמיים, אין לחוש יותר משום יוהרא, ולכן מצווה שכל אחד יחשוב לדברי גדולי הפוסקים הסוברים כשיטת רבינו תם, ולא יכנס חס ושלום בספק קרקפתא דלא מנח תפילין. ומכל מקום בחורים רווקים לא יניחו תפילין של רבינו תם, אלא אם כן יודעים בנפשם שמחשבתם טהורה כל הזמן שהתפילין עליהם. (הליכ"ע ח/א עמ' כג).

המניח שני זוגות תפילין בכל יום, האחד כשיטת רש"י והשני כשיטת רבינו תם, צריך לכוון בהנחתם שהוא יוצא ידי חובת מצות תפילין באותן שהן אמת, ואילו הזוג השני אינו אלא רצועות בעמלא כדי שלא יעבור על איסור "בל תוסיף" וכן דעת מרן השולחן ערוך, שקיבלנו הרואותיו. (הליכ"ע ח/א עמ' כד)

לכתחילה, היה ראוי להניח שני זוגות תפילין של רשי ושל רבינו תם ביחד, כדי שהברכה על התפילין תחול על שניהם יחדיו, וגם כדי שיקרא קריאת שמע ויתפלל כראוי עם שני זוגות, אולם בכיוצא בזה, צריך שיהיו התפילין קטנות מאוד כדי שיהיו מונחות במקום הראוי מן הדין להנחתם. ולכן כיוון שקשה מאוד למצוא תפילין קטנות כל כך, שיהיה אפשר להניחם יחד, עדיף יותר להניחם בזה אחר זה, ובזה יוצא חובת כל הפוסקים. (הליכ"ע ח/א עמ' כד).

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

רבי רחמים מלמד הכהן (רבני פרס) נודע בכינויו "מולא קוצ'יק" שהיה צדיק גדול. היתה לו בעיה שבגללה התמלאה יחד עם אשתו בצער רב. הוא ואשתו המתו שנים רבות לבן זכר, אך ברבות השנים זכו לילדה קטנה ויחידה. כאשר חלפו השנים, בחסדי ה' שמע ה' לתפילותיהם והם זכו לפני בטן. רבי רחמים החליט ללכת לבגדאד סמוך להולדת ילדם, ולהשתטח שם על קברי הצדיקים והנביאים, עזרא הסופר ויחזקאל הנביא, הוא התפלל על בריאות ילדו ואשתו וביתם. כאשר הגיע לציון עזרא הסופר, שאל את החכמים "אשתי שואלת איזה שם כדאי שאבחר לבני? החכמים חשבו, והשיבו "תקרא לו עזרא ציון" על שם עזרא הסופר וציונו. ההצעה התקבלה במאור פנים, הוא מיהר לשלוח מברק לאשתו שתקרא לילד עזרא ציון, הוא בנתיים נשאר ל 40 יום בבגדד לצד החכמים ולצד הקדוש הבן איש חי. כאשר הגיע הבן איש חי, התמלא רבי רחמים דמעות התרגשות, וביקש ממנו ברכה לבנו. הבן איש חי הושיבו על כסא שלפניו, והניח ידו על ראשו של רבי רחמים וברכו בחום במשך רבע שעה. רבי רחמים התבייש ולא הרגיש בנוח, בשעה שהבן איש חי עומד והוא עצמו יושב. הוא ניסה לקום אך הבן איש חי התעקש להמשיך לברכו והוסיף שיזכה הבן לחכמה וחיים ארוכים. ואכן הילד גדל והתעלה ונעשה לתלמיד חכם חשוב, והוא רבי עזרא ציון מלמד - מחבר מיליון ארמי - עברי וספרים נוספים המשמשים את חובשי ספסלי בית המדרש..

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

היכן נכנסים כל כך הרבה אנשים בשטח כל כך מצומצם של העזרה (בית המקדש)? על כך השיב האור החיים הקדוש בלשונו הזהב "שמקומו של הקב"ה הוא טפל לו, ולערוך זה יהיה טפל כל המקום לגבי המקום". מוסיף אור החיים הקדוש ואומר "ותדע כמה הוא מופלג מקום אשר ה' שם ממה שמצינו שב ב' אמות שבין בדי הארון עמדו רווחים ס' ריבוא של ישראל (60 אלף) הרי שגם שהוא לעין מועט, הוא מרובה לצד השוכן בו ברוך הוא". בקרוב ממש נזכה בעזרת ה' לראות עין בעין את הפלא הגדול הזה, מיליוני יהודים יעלו לרגל, לבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו..

והם שמפחדים מזה פחד גדול מפחדים מפני רוב מוחלט של חרדים שיהיה במדינה בעוד שנים לא רבות. כמה בעלי תשובה (לא חרדים) אנשים שחזרו בתשובה והיו חילונים יש. אני זוכר בעודי ילד, במקומות רבים בארץ לא היה אפילו בית כנסת, הקימו ערים, בנו בתים, סללו כבישים, אך לבנות בית אחד לקב"ה, בית כנסת, הם פחדו לבנות. פחדו מהחרדים שיתרבו. משום כך תמיד דיכאו את שומרי התורה. ומכך הנוער התדרדר מדרך התורה הקדושה. אולם זה לא צלח, עם ישראל שב לאט למקורות, צומח דור שרוצה תורה וצמא לדבר ה', תפילין שבת כשרות. כיום יש בכל בית חוזר בתשובה, בכל עיר ובכל שכונה עומדים לתפארת בתי כנסת ישיבות תלמודי תורה והתופעה רק מתפשטת. אם תאמר היכן יהיה מקום לכולם בבית המקדש? כבר אמרה המשנה במסכת אבות "שאחד מעשרת הניסים שנעשו לאבותינו במקדש היה שלא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאליו בירושלים".

מתוך משכני אחריו, במדבר, עמ' נב).

העלון מוקדש לרפואת:

- צ'צ'אן בן ביסקה
- חזלה בת חביבה
- דביר בן גאולה
- ראובן בן חנה
- זהבית בת חנה
- עליזה בת נינט

העלון מוקדש להצלחת:

- מור אבי אוריאל בן ציפורה
- עזרא בן נאוה
- אלעזר בן כוכבה
- נדב בן מלי
- יסמין בת רחל
- מרת אימי ויואן בת נוריה
- בת חן בת עירית
- בר ושרית ישראל
- אליעד אליהו בן אריאלה